

Lo Pelegrí o l'Escibeta

Sant Pere de Ribes

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Sant Pere de Ribes

Coordenades:

Latitud: 41.26241
Longitud: 1.772
UTM Est (X): 397133
UTM Nord (Y): 4568615

Classificació

Número de fitxa: 08231 - 465
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Sant Pere de Ribes. Pl. de la Vila, 1
Autoria de la fitxa: Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dv., 28/01/2011 - 01:00

Descripció

A l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya hi trobem una versió de la cançó popular de Lo Pelegrí o l'Escibeta, que va ser cantada per "na Remey al Angelich" de Sant Pere de Ribes i recollida per Marià Aguiló. Diu així:

"Petiteta lav'n casada
la filla del mallorqui
de tan petiteta qu'era
no sab calsa ni vesti
el rey moro ya la ha presa
set anys estar   a veni
- baxeumen el vestit mare
el vestit de pelegri
que men vuy an   a la cerca
mal quen sàpiga mori
- entra al peu de moreria
soleta len vetre alli
que's pasetja pel jardi
-feume caritat se  nora
an aquet pobre pelegri
els meus amos en son fora
la mestressa no es aqui
- feume caritat senyora
an quiet pobre pelegri
ella ya ni baxaba
del bon pa y del bon vi
mentre el pelegri bebia
ella en renca un gran suspir
de que'n suspira la mora?
De que renca un gran suspir?
Quels ulls de vostre se  o
semblen els del meu marit
set anys quiet estich buscant.
Y diu que se juntan y no sen recorda mes".

Història

L'Obra del Cançoner Popular de Catalunya és una institució que es va crear l'any 1922 amb l'objectiu de recollir de forma exhaustiva la música popular catalana. L'entitat es va crear gràcies a una donació de Concepció Rabell i fou el seu marmessor Rafel Patxot, qui feu complir la seva voluntat. Autors com Marià Aguiló, Antoni Noguera o Cosme Bauz   van recollir un gran nombre de cançons, arribant a més de 40000 documents l'any 1936. Malauradament, la guerra va suposar que es deixessin de recollir cançons i s'aturés la seva edició. En l'actualitat, l'arxiu de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya és propietat de l'Abadia de Montserrat i es pot consultar en microfilm al Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana i a la Biblioteca de Catalunya.

Bibliografia

Arxiu de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya, consultat al CPCPTC i propietat de l'Abadia de Montserrat/ Sèrie A, Núm. Carpeta 25, pàgines XX-29.
MASSOT, J. (1994). Inventari de l'arxiu de l'Obra del Cançoner Popular. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat.